

Rick Moorman

MEESTER VAN HET LUXE LEVEN

Ze deed ooit mee aan de Miss Universe-verkiezingen, nu wendt ze haar charmes aan om voor LXRY spannende mannen tot een interview te verleiden. Dit keer richt Irene van de Laar haar pijlen op mannenmodemaestro Rick Moorman.

TEKST IRENE VAN DE LAAR | FOTOGRAFIE KAROLY EFFENBERGER

Kledingadviseur en modeondernemer Rick Moorman is oprichter en eigenaar van House of Men, een miniwarenhuis volledig gericht op de man. Een totaal ander concept voor een mannenmodezaak: de man koopt er niet alleen zijn kleding, maar kan zich er ook traditioneel laten scheren, een potje poolen, koffie drinken en gadgets en boeken aanschaffen. Uiteraard zijn vrouwen ook welkom, ter ondersteuning van de man. Komend najaar staat hij in theaters met *De Vakidioten*, waar hij het publiek deelgenoot maakt van anekdotes in zijn vakgebied. Rick ontvangt mij in zijn mannenwalhalla op het Amsterdamse Gelderlandplein.

Je wieg stond letterlijk in de kleermakerij van je ouders. “Ja, mijn vader was assistent bedrijfsleider van Kreymborg op de Ferdinand Bolstraat in Amsterdam, destijds nog een behoorlijk groot bedrijf, dat inmiddels niet meer bestaat. Hij ontmoette mijn moeder, ze trouwden, en vervolgens kreeg hij een eigen filiaal op de Oude Binnenweg in Rotterdam. Ze gingen boven de zaak wonen, waar ze niet veel spullen kwijt konden. Oppas hadden ze niet, dus ik lag gewoon in een bedje in de kleermakerij.”

Was je voorbestemd om het vak van je ouders in te gaan? “Zo voelde het niet, er zat in ieder geval geen dwang bij. Ik heb alles willen worden wat bij diverse kinderfases hoort. Politie, brandweerman, ik had zelfs de wens om ontwikkelingswerk te doen. Simpelweg omdat ik mensen wilde helpen. Op mijn veertiende werkte ik in een sportzaak, dat beviel me wel. Mijn vader zei: ‘Ga dan naar de Kweekschool voor de Handel als je het zo leuk vindt.’ Toen ik twintig was had ik de illusie om de zaak van mijn vader over te nemen. Mijn ouders hadden hier, op deze locatie op het Gelderlandplein, een kledingwinkel. Volgens mijn vader moest ik het vak eerst maar bij een ander gaan leren. Via Jockey International maakte ik carrière en werd uiteindelijk directeur bij Van Gils. Later vroeg mijn vader of ik terugkwam.”

Wat was het beste advies dat jouw vader je ooit gaf? “Hij had gelijk toen hij me op eigen benen liet staan om elders het vak te leren. Want daardoor kende ik alle modezaken van Nederland en wist ik exact wie de eigenaars waren. Omdat ik al die winkels bezocht had. Verder zei hij ooit: ‘Als jij dit vak in wilt, maak dan niet de fout die al onze collega’s maken: de mode is er voor de mensen, de mensen zijn er niet voor de mode.’ Als je in mensen geïnteresseerd bent, dan kom je ergens. Daar draait het om, daar geloof ik heilig in.”

Hoe uit zich dat bij jou als ondernemer? “Kijk, je kan mensen iets verkopen, dat is niet zo moeilijk. Veel leuker is het om mensen te begeleiden in hun aankopen. Dat betekent dat je je in ze moet verdiepen en moet openstaan voor wat ze tegen je zeggen. Ik voel me hier af en toe net een psycholoog. Intuïtief merk ik hoe mensen zich voelen. Ik voel zelfs aan of een huwelijk wel of niet goed zit.”

Je liep jarenlang rond met het idee een miniwarenhuis te openen voor alleen mannen. Sinds 1981 heb je deze modezaak in Amsterdam-Zuid. Wat is er zo uniek aan dit winkelconcept? “Ik durf keihard te beweren dat er nergens in Nederland een winkel is met dit aantal vierkante meters, een multibrandstore die zo royaal is opgezet. Een zaak die zo veel rust uitstraalt dat de man zichzelf kan zijn. Mannen houden het gemiddeld niet langer dan zeven minuten uit in een kledingzaak. Bij House of Men loop je dan absoluut nog rond.”

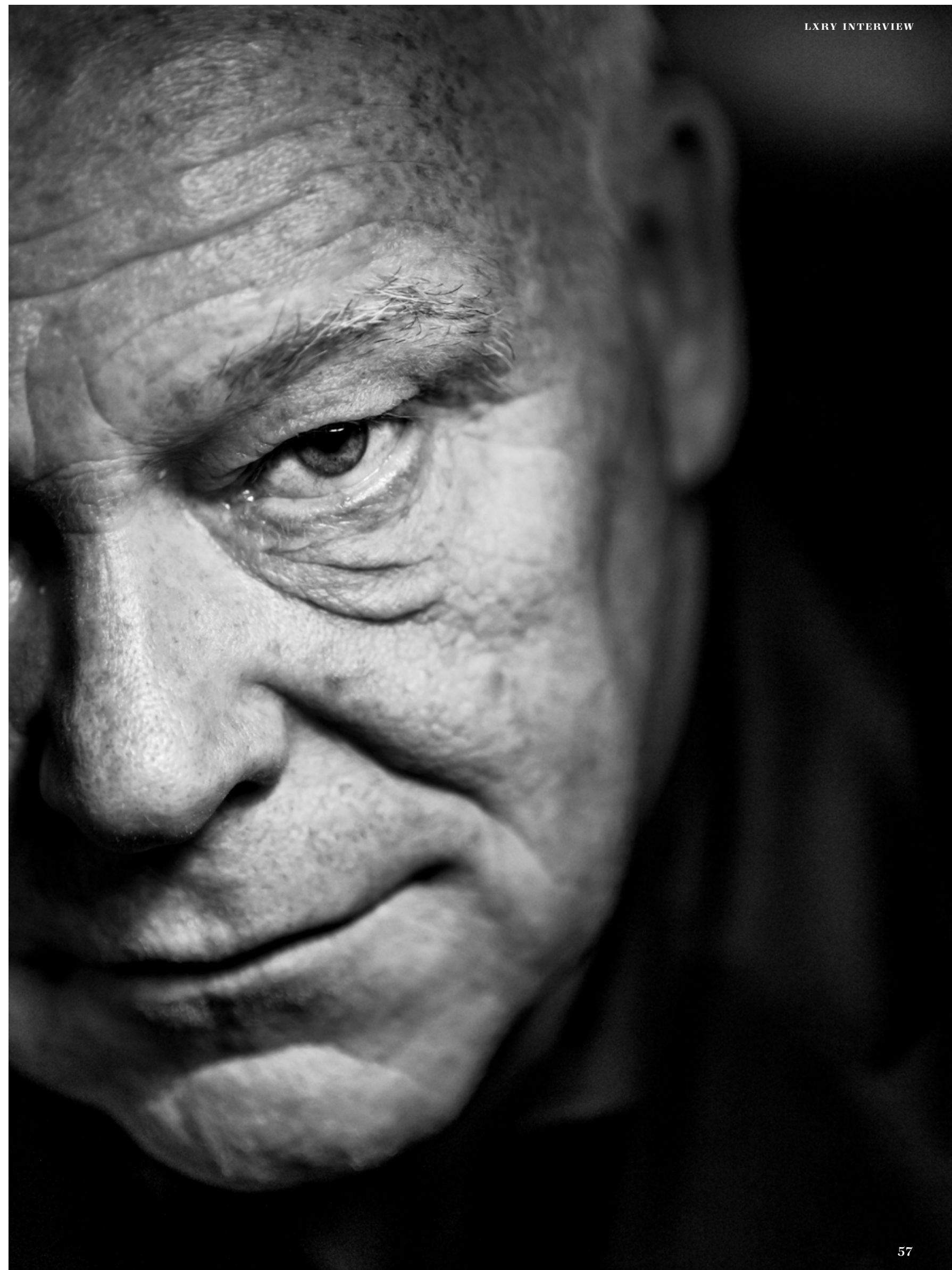
Op wat voor klanten richt jij je? “Ik ben business georiënteerd, met de wetenschap dat die zakenman ook een casual lifestyle ernaast heeft. Die stijl zal altijd een verlengde zijn van zijn zakelijke leven en gedrag. Je gaat hier geen spijkerbroeken met gaten vinden of T-shirts met gekke teksten.”

Een bewuste keuze om geen gemengde modezaak te zijn? “Ik heb een winkel neergezet waarbij ik denk vanuit de psyche van een man. Ik wil de man het gevoel geven dat het zijn winkel is. Ik geloof niet in gecombineerde winkels.”

Komen hier veel mannen alleen naar binnen? “Ja, en dat is soms ook verschrikkelijk. Ik vertel hierover in mijn theatershow *De Vakidioten*. Ik chargeer dan. Heeft de man eindelijk iets uitgezocht, trekt het aan, en dan komt het: een selfie. Die foto verdwijnt in een familiegroepsapp, waar een kind van vier gaat roepen: ‘Ik vind het niet mooi.’ Begeleid ik iemand in zijn aankoop, gaat een kind bepalen wat papa moet dragen.”

Wat typeert jouw klant? “Wat ze in ieder geval gemeen hebben, is dat ze veel reizen, mannen die de wereld snappen. De wereldse man, met de focus op business.”

Het Gelderlandplein, onderdeel van de Zuidas, is een succesvol winkelgebied. Omschrijf dit deel van Amsterdam eens? “Laat ik eerlijk zeggen dat wat hier gebeurt niets met Nederland heeft te maken. Als

je hier een restaurant binnenstapt moet je Engels spreken. Het is een zakendistrict met een internationaal sausje. Van een kaliber zoals je het in Londen en New York ziet.”

Wat drijft jou? “Interesse in mensen. Mede door mijn historie, mijn trackrecord, is dat mannenkleding geworden. Mijn andere passie is het podium. De theatershows. Mensen entertainen. Terwijl ik er soms met buikpijn aan begin en sterf van de zenuwen. Waarom ik het doe? Waarschijnlijk omdat ik een groot ego heb. Tegelijkertijd vind ik het leuk om iets te doen wat net een beetje buiten mijn macht ligt. Ik moet het publiek voor me zien te winnen.”

Je werkt samen met je zoon Dennis. Hoe vullen jullie elkaar aan? “Dennis is pas vijftientwintig. Hij is tactisch, bedachtzaam en veel geduldiger dan ik. Alles wat ik niet heb, heeft hij. We reizen veel samen. Drie jaar geleden waagde ik me met hem aan het beklimmen van de Kilimanjaro. Op een berg is er geen hiërarchie. Die reis kreeg echter een bizarre wending. Twee uur voordat ik bij de top zou aankomen, werd ik getroffen door hoogteziekte. Ik raakte bewusteloos en werd naar beneden gebracht. Een lange tocht. Vanwege miscommunicatie kwam bij mijn vrouw en vrienden het bericht aan dat ik op de berg was overleden. Mijn vrouw ontving talloze condoleanceberichten. Nadat het hele verhaal was rechtgezet, hoorde ik in mijn hotel dat iedereen verdrietig had zitten zijn over mijn dood.”

Wat is jouw definitie van stijl? “Iedereen ontwikkelt zijn eigen stijl. Helaas wordt er veel gekopieerd. Het gaat erom dat iemand zich prettig voelt in wat hij draagt. Het is dan mijn taak om die stijl te verfijnen en te zorgen dat het in balans is met elkaar.”

Hoe is het gesteld met het stijlgevoel van de Nederlandse man? “Het kleedgedrag van de Nederlandse man is over het algemeen slecht. En – waarschijnlijk krijg ik met deze uitspraak heisa – dat komt voor een groot deel door de Nederlandse vrouw: ze stelt te weinig eisen. De Italiaanse vrouw accepteert het niet dat de man zich niet te allen tijde uitslooft om haar te plezieren, visueel beschouwd. Tot in de puntjes verzorgd zijn. Een kwestie van verfijnde smaak is niet het hebben van veel geld. Mannen moeten zich realiseren dat vrouwen op ieder detail letten. En afknappen op een slecht geklede man. Een Italiaan begrijpt het. Hij wordt afgerekend op dit gedrag. De Nederlandse man denkt qua kledingstijl vooral praktisch. Gelukkig zijn er uitzonderingen.”

Welke man in Nederland is volgens jou een stijlicoon? “Humberto Tan. Hij heeft klasse, sportiviteit, een goed lijf, en hij is intelligent. Hij ziet er onder alle omstandigheden altijd *sharp dressed* uit. Een ander voorbeeld is Jort Kelder. Niet helemaal mijn smaak, maar de consequentheid en de uitvoering in zijn keuzes, daar heb ik wel bewondering voor. In zekere zin is Mark Rutte ook een stijlicoon. Hij kleedt zich naar de waardigheid van zijn functie. Ook op internationaal niveau: veel regeringsleiders kunnen een voorbeeld aan hem nemen. Af en toe zakt hij door het ijs als hij in zijn casual modus op de fiets zit.”

Wat kunnen mannen van vrouwen leren? “Om eerst na te denken voordat ze reageren. Als ik voor mezelf spreek: ik moet ook vaker eens tot tien tellen voordat ik iets zeg. Respect heb ik voor hoeveel zaken vrouwen kunnen regelen en combineren: kinderen baren, kinderen opvoeden, het eten bereiden, de man verzorgen en de man plezieren. Wij mannen kunnen jagen en voortplanten. Gelukkig kunnen mannen ook zorgzaam zijn en liefde geven.”

Wat is erger: overdressed of underdressed? “Oh, underdressed, zonder twijfel. Ik vind dat je nooit overdressed kunt zijn. Al zou je als enige man in smoking op een gelegenheid komen. Ja, dan is hij overdressed, maar is dat erg? Ongemakkelijker is andersom: iedereen draagt een smoking, en jij draagt een korte broek en teenslippers. Ik ben ook van mening dat je altijd een dresscode moet naleven. Uit respect voor degene die het uitvaardigt.”

Wat is luxe voor jou? “Over het algemeen schuilt dat in een beleving, of een momentopname. Ik mag graag varen in Friesland, wel op een prachtige luxe boot. Eenmaal aan de kant kan ik urenlang over de weilanden staren. Dan voel ik mij rijk. Een gevoel van luxe is ook golfen met mijn zoon op zondagochtend en de konijntjes voorbij zien stuiteren. Als de dauw nog boven de golfbaan zweeft. Dan geniet ik.”

Masters of LXRY heeft als thema THE LOVE EDITION. Ook jij bent wederom deelnemer van deze beurs. Hoe bijzonder is dit jaarlijkse evenement in de RAI voor jou? “Masters of LXRY is een podium dat past bij wat ik hier dagelijks aan het doen ben. Als je het goed ontleedt en ziet wat er getoond wordt op deze beurs, dan ben ik trots dat ik er sta: de meesters van het luxe leven.” ➤

